

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

צעירי אגודת חב"ד

יש חדש

מסרונים פירטיים

בעקבות תלונות רבות של אנשים על מסרונים הנשלחים אליהם כביכול מטעם חב"ד, פרסמו צעירי חב"ד הודעה המבהירה כי מוסדות חב"ד הרשמיים אינם משגרים מסרונים למי שלא הביעו הסכמה לקבלם. המסרונים שעוררו את התלונות הם מעשיו של אדם פרטי, שעושה את הדברים על דעת עצמו ואינו נענה לבקשות לחדול מכך.

מהפך ברוסיה

במוסקווה צוינה בחגיגות מלאות עשרים וחמש שנה להחזרת בית הכנסת בולשיא ברוניא לידי יהודים. באירוע, שבו השתתף קהל מוזמנים גדול, נשאו דברים הרב בערל לאזאר, רבה של רוסיה, והרב יצחק קוגן, המפעיל את המקום, וציינו את המהפך שחל במעמד היהדות ברוסיה בשנים האלה.

שבת אירוח

ארגון **אשנב לחב"ד** מארגן שבת אירוח בכפר חב"ד בשבת פרשת שלח, כ"ב-כ"ג בסיוון (17.6.17-16). מקומות לינה מסודרים בבית הארחה מושקע. השבת מיועדת למשפחות ולצעירים המתעניינים בדרכה של חסידות חב"ד. הרצאות והתוועדויות עם הרבנים יוסף-חיים קנטור, שליח חב"ד בתאילנד, והרב יונתן בורוכוב. טל' 072-2335252 או 052-6565190.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:08	8:50	7:54	7:46
9:17	10:01	8:54	8:48

פרקי אבות: פרק ב

שיחת השבוע הוא גיליון לכלל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על-ידי: המרכז לעזרי שלחות

ת"ד 100 כפר חב"ד 6084000

טל' 972-73-2480711 • פקס' 972-3-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

מודעות: טל' 053-3166532, דוא"ל: m3166532@gmail.com

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לטפל בשורש ולא בתסמינים

הטרור הערבי אולי מבוצע בפועל על-ידי יחידים, אבל הוא מונע מכוח הקולקטיב, שמתדלק אותו ומעניק לו גיבוי, גלוי או נסתר.

שוטרים בחוצות לונדון זה חשוב, אבל מלחמה רעיונית חשובה יותר

אנחנו מביטים בטרור האסלמי לאמי השוטף את אירופה וחיוך מריר עולה על שפתו תינו: בוקר טוב אליהו! ברוכים הבאים למועדון המפוקפק של נפגעי הטרור! אירופה הצבועה, שידעה לשגר אלינו הטפות מוסר צדקניות על מלחמה 'מי-דתית' בטרור, מוצאת את עצמה עכ-שיו מול כל מפלצתיותו.

אחרי כל פיגוע פושטים כוחות הביטחון על שכונות מסוימות, עוצרים חשודים, מחרימים חומרים, וכעבור זמן אנחנו שומעים על פיצוח האירוע ועל חשיפת המעורבים בו. אבל גם באירופה, כמו אצלנו, מתמקדים בתסמינים החיצוניים של המחלה במקום לטפל בשורשה.

משחקים את המשחק

גורמי הביטחון מתייחסים לטרור כאל פשיעה, ועדיין לא לחלה ההבנה שאין הוא דומה כלל וכלל לעבריינות רגילה. פשיעה רגילה מבוצעת על-ידי יחידים, וכאשר לוכדים אותם ומכניסים אותם אל מאחורי סורג ובריח, מקבלים חברה נקייה יותר. לעומת זה, הטרור הערבי אולי מבוצע בפועל על-ידי יחידים, אבל הוא מונע מכוחו של הקולקטיב, שמתדלק אותו ומעניק לו גיבוי, גלוי או נסתר.

מבחינה זו, מחלקי הסוכריות בחוצות הערים הערביות, אחרי פיגועי טרור, הם מחבלים בדיוק כמו האוחזים בסכין או ברובה. על אחת כמה וכמה שמי שמשלם משכורות למחבלים וקורא כיכרות על שמם הוא תומך טרור ממדרגה ראשונה. באנגלית הוא מדקלם ססמאות על 'שלום של אמיצים', ובערבית הוא מעניק את מלוא הגיבוי למעשי הטרור והרצח.

ואנחנו משחקים את המשחק, רודפים אחרי צעיר שטוף מוח שמתכנן פיגוע, ומנהלים שיחות מכופתרות עם מי ששוטף את מוחו ונותן לו את הרוח הגבית. אנחנו מחרימים חומרי חבלה, אבל לא נוגעים בחומרי ההסתה ובמסיתים.

גם העולם הרחב נרתע ממלחמת חורמה בטרור האסלאמי מתוך יראת כבוד בסיסית לאמונה

דתית. אבל כאן טמון הכשל היסודי - אין זו אמונה דתית, אלא ההפך הגמור מכל מה שקשור בדת ובאמונה. זו שחיתות מוסרית ואבדן צלם אנוש, ואת הסטייה הזאת חייבים לבער.

מלחמה רעיונית

הן הנצרות הן האסלאם מקדשים את התורה ורואים בה את הבסיס לדתות שלהם. שבע מצוות בני נח נחשבות אבן יסוד לכל תרבות אנושית. אחת משבע המצוות האלה היא איסור רצח והאמונה בקדושת החיים של כל אדם שנברא בצלם אלוקים.

מכאן שכל המטפח 'אמונה' של רצח ושפיכות דמים - פועל למעשה נגד אחת מאבני היסוד המרכזיות של כל דת באשר היא. בכך הוא מוציא את עצמו מכלל בני התרבות, ומוכיח שה'אמונה' שבשמה הוא מדבר אינה אלא סילוף מוחלט של ציווי הבורא.

זאת המלחמה האמיתית שהעולם נדרש להילחם - מלחמה רעיונית, להפנמת ערך קדושת החיים ועקירת תרבות הרצח מקרב כל בני אנוש. זה כולל גם הפסקת קריאת כיכרות על שם מוצאים, ועצירת הזרמת כספים למשפחותיהם של פושעים מתועבים כאלה. אם העולם יתאחד במאבק נחוש ועקשני בשורש הבעיה - ננצח את תרבות הרצח ואת זוועות הטרור וניצור עולם טוב יותר לנו ולבנינו.

נקודת מוצא אחת

התורה והמצוות, ככתוב: "נר ה' נשמת אדם". אם לא יאירו, אף-על-פי שמהותם הפנימית קדושה וטהורה, אין הם משלימים את ייעודם בעולם.

זהב טהור

אכן, יש הבדלים בתוך עם ישראל, ויש דרכי עבודה שונות, אך במהות השורשית - כולם מקשה אחת. כל נשמות ישראל יוצאות ממקור אחד - מהקב"ה עצמו, שהוא "אב אחד לכולנה". ההבדלים הקיימים ביניהן חיצוניים בלבד, ואילו בפנימיותן כל הנשמות הן מציאות אחת, זהב טהור שאין בו סיגים.

גם יהודים המצויים בתחתית רוחנית, ב"ירכה" של המנורה, הם זהב טהור, בדיוק כמו "כפתוריה ופרחיה". הקב"ה עצמו מעיד על בני ישראל ואומר שהם "מעשי ידי להתפאר", ומעשי ידיו של הקב"ה מושלמים הם. המסר הזה של מנורת המקדש מתקיים גם בימינו, גם כשאין אנו זוכים להדליקה בפועל.

(תורת מנחם, כרך ס, עמ' 435)

אמרת השבוע

סדר עדיפויות

כאשר רבי אברהם גרשון מקיטוב יצא לארץ ישראל הורה לו הבעש"ט להתאכנס בדרכו אצל יהודי מסוים, ואמר עליו: "הוא ירא שמים באמת".

עשה רבי אברהם גרשון כן והלך להתארח אצל האיש. לתדהמתו ראה כי שכניו היו בעלי מידות רעות ועשו מעשים רעים. פנה רבי אברהם גרשון אל מארחו ותהה: "איך אתה יכול לחיות ליד אנשים העושים מעשים כאלה?!"

ענה לו האיש בתמימות: "כשאני יודע עד כמה אני מלא חסרונות שעדיין לא תיקנתי אותם, מה לי לחפש חסרונות אצל הזולת?!"

פתגם חסידי

"ענווה פסולה היא כשהאדם אומר: 'אני אפס והאחרים אפס'. ענווה כשרה היא כשהוא אומר: 'אני אפס והאחרים בעלי ערך'" (רבי שלום מבלז)

הסיבה הפנימית לשבעת נרות המנורה היא רוחנית. המנורה מסמלת את כנסת ישראל, שבה שבעה סוגים. כל נר מייצג סוג אחר, בעל אופי רוחני שונה. אם כן, מדוע הנרות צריכים להיות מופנים למקום אחד? אילו באמת נדרשה אחידות, היו מדליקים במנורה נר אחד ולא שבעה. אם יש צורך בגיוון נרות דווקא, מה מקום לדרישה שכל הנרות יפנו לכיוון אחד?

התפקיד: להאיר

התשובה ניתנת בציון הפרט שכל המנורה עשויה "מקֶשֶׁה זָהָב". שבעת הנרות אינם נבדלים זה מזה במהותם, אלא נוצרו מגוש זהב אחד. יתרה מזו, התורה מדגישה: "עַד יִרְכָּה עַד פְּרָחָה מִקֶּשֶׁה הוּא": גם החלק התחתון ביותר שבמנורה, וגם הפרחים שנעשו לנוי, כולם גוף אחד.

אמנם נדרש שהמנורה תהיה עשויה מזהב טהור, במשקל מדויק, עם פיתוחים ואופי יצירה ייחודי, אך כל זמן שהנרות אינם דולקים ומאירים, אין היא משלימה את ייעודה. באותה מידה, נשמותיהם של בני ישראל נדרשים להאיר באור

פרשת בהעלותך נפתחת בציווי על דרך הדלקתם של נרות המנורה, אך היא עוברת מיד לתיאור עשיית המנורה: "וְזֶה מִעֲשֵׂה הַמִּנְרָה, מִקֶּשֶׁה זָהָב, עַד יִרְכָּה עַד פְּרָחָה מִקֶּשֶׁה הוּא". לשם מה לספר כאן, בחומש במדבר, על עשיית המנורה, דבר שכבר נאמר ופורט היטב בספר שמות?

יש עוד מקרים שבהם מתואר במקום נוסף השימוש בכלי המשכן, כדוגמת השולחן, ושם נכתב כיצד מכינים את לחם הפנים, אך התורה אינה חוזרת ומפרטת כיצד יוצרים את השולחן! ואם בכל זאת יש הצדקה לחזרה על תיאור עשיית המנורה, מדוע התורה מסתפקת בציון הפרט של 'מקשה' ואין היא מתארת גם את עשיית הגביעים, הכפתורים, הפרחים והנרות?

גיוון או אחידות?

התשובה טמונה בשאלה אחרת, על הציווי המופיע בפתח הפרשה: "אֵל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְרָה יִאֲרוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת". משמעות הדברים היא שכל הפתילות צריכות לפנות לעבר מרכז המנורה, אל הנר האמצעי.

מן המעיין

הדלקת המנורה | מאת הרב אליעזר ברוד, רב כרמי יוסף

חובה להדליק

ההוראה משם פרשתנו "בהעלותך" בעבודת האדם היא, שחובת כל יהודי להעלות ולהדליק "נר מצווה ותורה אור" ולהאיר בו את חייו, כך שהתורה תאיר את דרכו בחיים עם כל פרטיהם, ולהביא אור זה גם אל הזולת.

(הרבי מליובאוויטש)

אור גם בהסתר

"בהעלותך את הנרות" (במדבר ח,ב). אומר רש"י: "שלך לעולם קיימת". הכוונה היא לנרות חנוכה, שאף בגלות, בהעלם ובהסתר, תתקיים בהם הארת נרות המנורה.

(שפת אמת)

מקור השפע

"מכאן שמעלה הייתה לפני המנורה שעליה הכוהן עומד ומיטיב" (רש"י). סגולה הייתה למנורה שעליה הכוהן עומד ומיטיב, שממנה שופע שפע רב וכל טוב לבני ישראל.

(רבי יצחק מנשכ"ז)

ההכנה גדולה מהמצווה

הרמב"ם כתב (הלכות ביאת מקדש פרק ט, הלכה ו) שהדלקת נרות המנורה כשרה בזר, ואילו הטבת נרות המנורה אסורה בזר. מכאן ראייה שההכנה למצווה גדולה מהמצווה עצמה.

(רבי מנחם-מנדל מפילץ)

להתרגל להאיר

"צריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה" (רש"י). האדם צריך להרגיל את עצמו בעבודת ה' בקביעות ובתמידות עד שתחדור לעצם מהותו, שההרגל ייעשה טבע, והשלהבת תעלה מאליה.

(קרבן העני)

שבע דרכים

במנורה יש שבעה נרות, וכן בנשמות ישראל יש שבע דרכים בעבודת ה', כנגד שבע המידות. תפקידו של אהרון הכהן לעורר את האהבה הפנימית המוסתרת בנשמות ישראל, שנמשלו לנרות, כלשון הפסוק "נר ה' נשמת אדם".

(אדמו"ר האמצעי)

ללמוד ולעשות

פרשת בהעלותך באה בהמשך לפרשת נשא. "נשא את ראש" רומז לחלק העיוני שבתורה, ו"בהעלותך" מורה על החלק המעשי - התורה כפי שהיא משפיעה על האדם ועל העולם כולו.

(שיחות קודש)

אל הקנה האמצעי

"אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות" (במדבר ח,ב). אומר רש"י: "אל מול נר האמצעי". כאשר מדליקים את הנרות צריך להפנות את שלהבתם אל מול הקנה האמצעי, ואז יאירו כל שבעת הנרות יחד, וישפיעו אור עליון על ישראל.

(ספורנו)

מלאך בתחנה

המולה רבה קידמה את פניו של רבי מרדכי מנדבורנה, בשעה שירד מן הרכבת אל הרציף ההומה בתחנת העיר נירג'האזה שבהונגריה. רכבות באו ויצאו. נוסעים נחפזו, אלה לתפוס את מקומם ברכבת, ואלה היורדים ממנה ומזדרזים להגיע למחוז חפצם.

בעבור רבי מרדכי תחנה זו הייתה תחנת מעבר בלבד. הוא ומלווי ירדו מן הרכבת והמתינו לבוא רכבת אחרת, שבה ימשיכו את מסעם.

בתוך בליל הקולות שמילא את התחנה נשמע לפתע קול בכי של אישה. מרגע לרגע גברו היבבות, והעידו על מצוקה. הצדיק ביקש ממלווי לבדוק את פשר הבכי. כעבור רגעים מספר התברר שהאישה המתייפת היא נוסעת שאיבדה את ארנקה ובו כספה וכרטיס הנסיעה שלה. כעת נותרה בלי פרוטה בעיר זרה, בלי יכולת להמשיך במסעה.

פנה הצדיק אל אחד מחסידיו והורה לו: "לך וקנה כרטיס נסיעה בעבור הגברת הזאת, כדי שתוכל להגיע ליעדה". הוסיף הצדיק ואמר: "נוסף על דמי הנסיעה תן לה גם דמי כיס שישמשו אותה לצרכיה".

תימהונו של החסיד היה רב. הוא הבין את פשר הדאגה למצוקתה של אישה זרה, אך מדוע הטיל הרבי את המשימה הזאת עליו דווקא? עם זה, לא שאל שאלות, אלא מיהר לציית להוראה. הוא ניגש אל קופת הרכבת, קנה כרטיס נסיעה בעבור האישה ואף הוסיף לה סכום כסף נכבד.

האישה לא ידעה את נפשה ולא מצאה מילים להודות ליהודי. היא המשיכה בדרכה, והחסיד חזר אל רבו והמעשה נשכח מלב.

חלפו שנים. החסיד, שעסק במסחר, נקלע לצרה צרורה. עלילה שפלה ניחתה על ראשו. מתחריו הלשינו עליו לשלטונות, והחסיד נעצר בידי רשויות החוק ונקבע מועד למשפטו. כתב האישום היה חמור ביותר. אם יורשע, ייגזר עליו מאסר עולם וכל רכושו יוחרם.

החסיד האומלל ניסה לעשות כל אשר לאל ידו כדי להעביר את רוע הגזרה. הוא החליט לשים את פעמיו לבודפשט הבירה, ושם לאתר את השופט הצפוי לדון בעניינו, ליפול לרגליו ולהתחנן לפניו שישפוט אותו לחסד ולרחמים.

החסיד הגיע לבודפשט והתעניין

אצל בני הקהילה היהודית על השופט שידון אותו. למשמע שמו נפלו פניהם של אנשי שיחו. "השופט הזה שונא ישראל מושבע", אמרו לו באנחה. "כבר סבלנו רבות מנחת זרועו. חבל על הטרחה והמאמצים. לבו אטום לסבלם של יהודים. להפך,

רבים הסיכויים שיחמיר בעונשך ככל יכולתו".

החסיד התעקש שלא ליפול לזרועות הייאוש, אלא למצות כל דרך למצוא מסילות אל לבו של השופט בטרם ייגזר דינו. הוא שינן לעצמו את דברי

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

גאולה מתוך ענווה

המלך המשיח מתואר בדברי הנביאים "עני ורוכב על חמור" (זכריה ט, ט). ביטוי זה מבטא את הענווה והפשטות של המשיח, שיתנהג כאחד העם.

"כ"ק אדמו"ר הצמח צדק" היה אומר שמשיח צדקנו יתענג במיוחד מהיהודים הפשוטים, בעלי מסירות הנפש. אף על פי שילמד תורה את כל העם, ובכלל זה גדולי הגדולים, וכולם ילמדו מפיו את 'תורתו של משיח', עם זה תהיה בו ענווה והתבטלות פנימית מופלאה, כדי להתייחס לאנשים פשוטים וללמוד גם עמם, על פי רמתם ומידת הבנתם (ראה ספר המאמרים תרצ"ט עמ' 194).

ענוותנותו של משה

איך ייתכן שמי שמביא את הגאולה לעם ישראל ולעולם כולו יוכל להיות עניו כליך? אותה שאלה נשאלת על ענוותנותו של משה רבנו, שהתורה מתארת: "והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר יב, ג). הלא משה קיבל את התורה מסיני; היה עם הקב"ה בהר ארבעים יום וארבעים לילה; ועוד קודם לכן, הוציא את בני ישראל ממצרים ובכל זמן שרצה היה מדבר עם ה'. איך ייתכן שיהיה עניו מכל אדם?

אכן, משה ידע והכיר את מעלותיו, ועם זה זכר כל הזמן שהמעלות האלה ניתנו לו מאת הקב"ה. לו היו הכוחות האלה ניתנים לאדם אחר – חשב בלבו – היה אף הוא מגיע לאותה דרגה, וייתכן שאף היה מגיע לדרגה גבוהה יותר. לכן היה עניו מכל האדם.

אך ביסוד הענווה שלו עמד לא רק החשבון שעשה (שמישהו אחר היה אולי מגיע למדרגה גבוהה יותר). ענוותנותו זו הייתה ענווה הטבעה בעצם מהותו, ענווה שהיא למעלה מכל חשבון שכלי. עצם העובדה שהחשבון שעשה משה רבנו פעל בו תחושה של ענווה נבעה מהענווה הבסיסית שבו. שהרי זה חשבון פשוט, וכל אחד ואחד יכול לעשות לעצמו חשבון זה, ובכל זאת לא כל אחד בא לידי ענווה (ראה לקוטי שיחות כרך יג, עמ' 30).

מקור התקיפות

ענווה אמיתית אינה סותרת נחישות ותקיפות. להפך, דווקא ממנה באה התקיפות הגדולה ביותר, שכן אין היא נובעת מן האדם עצמו, אלא מהשאיפה למלא את רצונו של הקב"ה.

למעשה, שילוב זה, בין תקיפות והתנשאות ובין ענווה גמורה, צריך להיות אצל כל יהודי. התורה דורשת מיהודי לסלק לחלוטין כל פירור של ישות עצמית ולהתבטל לגמרי לקב"ה. ועם זה הוא נדרש לא אחת לפעול בתקיפות ובנחישות, עד כדי מסירות נפש בפועל. התורה דורשת מיהודי לדחות בתוקף את השפעותיו השליליות של העולם ולעמוד נגד כל גורם שמנסה להפריעו בעבודתו לקונו. איך ייתכן להכיל בו בזמן העדר שמץ של ישות עצמית ועוז רוח ותקיפות?

בעומק הדברים אין כל סתירה, ולהפך, שתי התכונות נובעות ממקור אחד. תקיפותו של יהודי בכל הקשור לעבודת הבורא נובעת מההכרה העמוקה שהקב"ה הוא המציאות האחת והיחידה הקיימת בעולם, וששום דבר אינו יכול להפריע למילוי רצונו. דווקא משום שהאדם אינו מחשיב את עצמו כלל למציאות עצמאית, תקיפותו בענייני התורה והמצוות אינה ביטוי של ישות עצמית, אלא יישום ההכרה העמוקה שאין שום מציאות מלבד הקב"ה. דווקא ההתבטלות והעדר כל ישות עצמית הם הגורמים לאדם לגלות מתוכו שיא של תקיפות ועוצמה בכל הקשור לענייני התורה ומצוותיה.

זו מעלתו המיוחדת של המלך המשיח. אין בו אפילו שמץ של ישות אישית, ולכן יוכל למלוך על העולם כולו ולהביא את דבר ה' לכל העולם.

חז"ל: "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים".

ואז גילה מישהו לאוזנו: אשת השופט ידועה בחיבתה לרקמות נוי אמנותיות. היא מחזיקה בביתה אוסף גדול של רקמות מרהיבות, ומוכנה לשלם בעדן סכום גבוה.

בתוך זמן קצר טווה החסיד תכנית. הוא יקנה מפה רקומה נאה במיוחד, וייגש עמה אל ביתו של השופט, באמתלה כי הוא מעוניין למוכרה. אם הרקמה תשבה את לבה של אשת השופט, וזו תביע בה התעניינות ורצון לקנותה, ינצל את שעת הכושר ויתחנן על נפשו.

השלב הראשון בוצע בהצלחה: החסיד קנה רקמה עשויה מעשה אמן, מעוטרת בחרוזים ובפנינים, ושם את פעמיו לעבר ביתו של השופט. לבו הלם בפראות כשנקש על דלת העץ הכבדה. שפתיו רחשו תפילה.

הדלת נפתחה, ובחלל הפתח עמד השומר וביקש לברר את רצון האורח. כששמע שהאיש סוחר רקמות, מיהר להכניסו לחדר פנימי. "המתן רגע לבואה של גברתי", אמר. כעבור רגעים מספר נכנסה אל החדר בעלת הבית. כשהבחינה בפניו של האורח, נמלטה זעקה מפייה, והיא התעלפה.

בבית קמה מהומה. מכל עבר חשו משרתים, ועמלו להשיב את נפשה. גם בעלה הועק מחדר עבודתו. כעבור דקות אחדות התאוששה האישה. "זה הוא", הצביעה ביד רועדת על היהודי ההמום ואמרה לבעלה: "זה המלאך שהושיע אותי... זוכר אתה? תחנת הרכבת בנירג'האזה... הארנק שאבד לי, ובו הכרטיס וכל כספי. לפתע הגיח מלאך משמים והעניק לי כסף ביד רחבה. עכשיו מבינה אני שזה לא היה מלאך, אלא אתה".

באותו רגע הבזיק הזיכרון בראשו של החסיד. האירועים התמוהים בתחנת הרכבת בנירג'האזה, שעליהם ניצח הרבי, החלו לקבל פשר ומשמעות. עודו נרעש מן המתרחש, שמע את קולו של השופט: "ידידי הנכבד, איש החמלה והחסד, כיצד אוכל לגמול לך על הטובה שעשית לאשתי?".

כמו מתוך ערפל השיב החסיד: "מאומה איני מבקש, רק דבר אחד: כבודו צפוי לדון בענייני. מבקש אני לחוס עליי ולשפוט אותי לכף זכות".

"זה הכול?", צחק השופט, "הרי ביכולתי לבטל את כל כתב האישום ולגנוז אותו כלא היה! וכך אעשה. אינך צריך להתייצב באולם המשפט. סע לשלום לביתך".

(על פי 'רזא דעובדא')

סופרמרקט שנהנה להפסיד

ובמבט ראשון הסופרמרקט 'אור מצווה' בכפר סבא נראה כסופרמרקט לכל דבר. מדפים עמוסים מוצרי מזון, חומרי ניקיון, בגדים ועוד. רק כשמציצים במחירים קולטים שיש כאן מפעל ייחודי. זה סופרמרקט לנזקקים בלבד. סיפורו של הסופרמרקט הוא גם סיפורו של היוזם והמנהל, ר' רפאל ברבי (36). רפאל, צעיר נמרץ, עלה לא מכבר מצרפת. הוא עשה חיל בעסקיו וחש רצון עז לתרום למען הקהילה היהודית בצרפת. מצבן של משפחות נזקקות נגע ללבו, והוא החל לחלק להן ארגזי מזון. במרוצת הזמן גילה שהחלוקה אינה אפקטיבית, שכן כל משפחה זקוקה למוצרים אחרים, והיו גם מי שהתביישו לקבל את העזרה.

באותה תקופה נתקף בנגיף קשה והרופאים נלחמו על חייו. החלטתו הוגדרה נס רפואי, והוא החליט להקים סופרמרקט לנזקקים, שבו יוכלו משפחות במצב כלכלי קשה לקנות במחירים מוזלים. ההצלחה הייתה גדולה, וגם לא יהודים התגייסו לסייע. "הקונספט הזה גורם לאנשים לא להתבייש", הוא אומר. "הם לא מקבלים ארגז, הם קונים. נכון, המחירים מוזלים מאוד, אבל הם קונים ככל האדם. הצלחת הסניף הביאה אותנו לפתוח עוד סניפים".

המלצה באיגרת

הקשיים לא הרתיעו אותו. מחירי השכירות גבוהים, העבודה לא פשוטה, אבל הוא היה נחוש. הוא משיג מוצרים מוזלים, על-ידי תרומות מיצרנים ומיבואנים, ומאנשים טובים באמצע הדרך. "המחירים בארץ גבוהים", הוא אומר. "יש לא מעט נזקקים שפשוט אינם יכולים לקנות מוצרים חיוניים".

יצרנים מתגייסים

בסופרמרקט שלו יכולים לקנות רק מי שקיבלו אישור מהרווחה. "באים לכאן מכל אזור השרון, וגם מהמרכז", אומר רפאל. "התכנית שלנו היא לפתוח עוד סניפים, ברגע שהדבר יתאפשר".

המיזם יתרחב

המיזם המקורי תפס את עינה של התקשורת. "אני לא פנית לאף אחד, הם פנו אליי", הוא

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

קדיש באמצע העמידה

שאלה: מה עושה מי שעומד באמצע תפילת שמונה-עשרה ושומע קדיש, קדושה או ברכו?

תשובה: בגמרא אמרו שאין מפסיקים באמצע שמונה-עשרה לעניית 'אמן, יהא שמיה רבא'. ונחלקו הראשונים אם אפשר לשתוק ולשמוע. רבנו חננאל ורש"י פסקו שהואיל וההלכה היא ש"שומע - כעונה", הרי שאפשר לקיים את הענייה כשהמתפלל מכוון את לבו להאזין בלי לומר מאומה. לעומתם, רבנו יצחק ורבנו תם אסרו זאת, מכיוון שאם ישתוק ויחשב כעונה, נמצא שהפסיק באמצע התפילה. למעשה נפסק, שאין זה עונה ממש אלא חושב בלבד, ואין בכך משום הפסק.

אולם גם השתיקה מוגבלת, על-פי חשיבות החלקים שמושמעים במהלך תפילתו. בקדיש יש להאזין מההתחלה ועד שאומר הקדיש מגיע ל"יתברך וישתבח". בקדושה, אם המתפלל עומד

רפאל ברבי. עזרה לנזקקים בדרך מכובדת

מצטנע, וברקע נשמע שאון הזות קרטונים. "יש מוצרים שנמכרים בחנויות בעשרים שקלים ואצלנו בחמישה שקלים. זו חנות ללא רווח, ולעתים אנחנו גם מפסידים כסף. קיום המפעל מתאפשר רק בזכות תרומות".

רוח העזרה לנזקקים בוערת בלבו. "מאוד כואב לי לראות בארץ ישראל, בארץ שלנו, אנשים בלי מיטה ראויה, בלי יכולת להתקיים. זה מה שמניע אותי. התפקיד שלנו לעזור להם, ובע"ה המיזם שלנו יתרחב ויוכל לסייע לעוד ועוד יהודים".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

בסוף 'מחיה המתים', יאמר קדושה עם הציבור (ובכלל זה ההוספות הנהוגות בשבת ובחג), ויסיים עם הש"ץ את ברכת 'אתה קדוש'. אם עומד במקום אחר, ישתוק לשמיעת 'קדוש', 'ברוך' (ולנוהגים על פי הקבלה גם 'מלוך').

ל'מודים' אין צריך לשתוק, אלא אם כן הוא עומד באמצע ברכה או בין הברכות, או בתחילת 'מודים' או בכל מקום שמשתחוים בתפילה, ישתחוה עם הציבור בתחילת 'מודים' (ואם נמצא בתחילת ברכה או בסופה, לא ישתחוה).

כשהכהנים מברכים - ישתוק ויקשיב לברכתם. ב'ברכו' יאזין עד סיום עניית הציבור.

אם כבר אמר את 'יהיו לרצון' הראשון שאחרי ברכת 'שים שלום', רשאי לענות כמו בקריאת שמע.

מקורות: ברכות כאב, וסוכה לחב, רש"י ותוספות. טושי"ע, נו"כ, שו"ע אדה"ז וערוה"ש סו"ס קד וסי' קכב ס"א. אשי ישראל לבטז, וש"נ. וראה 'הפסק בתפילה' פ"ג ס"ח.

לקרוא ולדעת

הספר שפותח לפניכם צוהר אל ימות המשיח ומשיב על כל השאלות:

- מהי הגאולה? • מה יעשה המשיח?
- כיצד יתגלה? • ומה יקרה עם הופעתו?

לשון בהירה | 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יופי של סיפורים

שני כרכים של 'צדיקים למופת', מבחר מסיפורי 'שיחת השבוע' סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל העדות סיפורים שנוטעים יראת שמים, אמונת צדיקים ומידות טובות

טל' 1-718-6041020